

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Бережницька сільська рада
Дубровицького району
Рівненської області**
вул. Центральна, 10, с.
Бережниця, Дубровицький район,
Рівненська область, 34164

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Бережницької сільської ради Дубровицького району Рівненської області «Про встановлення єдиного податку на території Бережницької сільської ради на 2021 рік» (далі – проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2021 рік» (далі – проект рішення 2), «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2021 рік» (далі – проект рішення 3) (разом – проекти рішень) та документи, що надані до них листом Бережницької сільської ради Дубровицького району Рівненської області від 25.05.2020 № 230.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії з питань планування фінансів, бюджету та соціально-економічного розвитку Бережницької сільської ради, та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Податковий кодекс України (далі - Кодекс) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Звертаємо увагу, що Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» внесені зміни до положень Кодексу в частині прийняття рішень органами місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №4783/0/20-20 від 09.07.2020

Трофімук Олена Петрівна

Відповідно до пункту 12.3 статті 12 Кодексу сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Кодексом.

Однак проекти рішень не у повній мірі узгоджуються із вимогами Кодексу, зокрема в такому.

Згідно з підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 Кодексу при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платники податків і зборів, ставка податку, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 Кодексу.

Отже, пропонуємо у проектах рішень 1 та 3 визначити всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) Кодексу, якими вони встановлені.

Водночас у проекті рішення 2 визначений елемент податку, який не передбачений статтею 7 Кодексу та встановлення якого не входить до повноважень органів місцевого самоврядування (індексація нормативної грошової оцінки земель). Тому, пункт 9 додатка 3 до проекту рішення 2 пропонуємо виключити.

Щодо проекту рішення 1

1. У додатку 1 до проекту рішення 1 передбачається встановити максимальні розміри ставок єдиного податку для першої та другої груп платників єдиного податку.

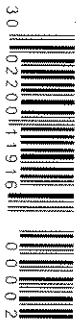
Пропонуємо в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення обґрунтувати максимальні розміри ставок єдиного податку, а також алгоритм їх визначення.

2. У пункті 1 додатка 2 до проекту рішення 1 пропонуємо врахувати зміни, внесені Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 30.03.2020 № 540-IX в частині збільшення лімітів для перебування на спрощеній системі оподаткування для першої та другої групи платників єдиного податку. Зокрема, для платників єдиного податку, які відносяться до першої групи, обсяг доходу протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень; а для платників єдиного податку другої групи - не перевищує 5000000 гривень.

Щодо проекту рішення 2

1. У додатку 1 до проекту рішення 2, яким встановлюються ставки земельного податку, пропонуємо врахувати вимоги статті 277 Кодексу, відповідно до яких встановлюються ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено, розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів.

2. Пропонуємо із таблиці додатка 1 до проекту рішення 2 виключити земельні ділянки, які відповідно до норм статей 282 та 283 Кодексу звільняються

від сплати податку та не підлягають оподаткуванню земельним податком відповідно.

3. Відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу органи місцевого самоврядування встановлюють пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

У додатку 2 до проекту рішення 2 визначається перелік пільг для фізичних та юридичних осіб із сплати земельного податку, в якому пропонується звільнити від сплати земельного податку в розмірі 100% визначені групи платників.

Зазначені норми частково дублюють статті 281 та 282 Кодексу, якими визначений перелік фізичних та юридичних осіб, які звільняються від сплати земельного податку.

Отже, пропонуємо виключити зазначенні положення з додатка 2 до проекту рішення 2 та визначити перелік пільг для фізичних та юридичних осіб із сплати земельного податку, відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу.

Також звертаємо увагу, що Законом України від 05.12.2019 № 344-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо створення сприятливих умов для діяльності підприємств та організацій, заснованих громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю» були внесені зміни до Кодексу, якими слова «інвалід», «дитина-інвалід», «громадські організації інвалідів» замінено відповідно словами «особа з інвалідністю», «дитина з інвалідністю», «громадські об'єднання осіб з інвалідністю».

4. Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 Кодексу плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно із вимогами пункту 288.1 статті 288 Кодексу підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки. Відповідно до пункту 288.4 статті 288 Кодексу розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Таким чином, пропонуємо у назві та по тексту додатка 3 до проекту рішення 2 слова «плата за землю» замінити на слова «земельний податок», а також з цього додатка - виключити норми щодо орендної плати.

Щодо проекту рішення 3

1. Пропонуємо виключити з додатка 1 до проекту рішення 3 ставки податку на нерухоме майно, яке не є об'єктом оподаткування, відповідно до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу.

2. У додатку 2 до проекту рішення 3 при встановленні пільг для фізичних та юридичних осіб із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, пропонуємо виключити будівлі, споруди які не є об'єктом оподаткування, відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу.

Враховуючи наведене вище, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Надані розробником аналізу регуляторного впливу до проектів рішень (далі – АРВ) не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

Визначені розробником цілі регулювань у розділі II АРВ 1 не мають якісного, кількісного та часового виміру, не вказують які проблеми мають вирішити.

У розділах III АРВ під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів держави, населення та суб'єктів господарювання розробник не зазначив витрат у кількісному (грошовому) виразі, яких зазнають суб'єкти господарювання, як внаслідок впровадження проектів рішень (при сплаті місцевих податків та зборів), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу; не зазначив та не провів порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі.

У зв'язку з відсутністю в АРВ усіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проектів рішень, розробник не довів, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтував, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектами рішень, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

У розділі V АРВ 1 розробник не описав механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробник не врахував, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінені організаційні заходи, що має здійснити орган влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

Тест малого підприємництва (М-Тест) викладається згідно із додатком 4 до Методики і повинен відображати розмір витрат для вимірювання вартості регулювання.

Наведена розробником у розділі III АРВ 1 та 2 інформація щодо кількості суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання, не узгоджується з інформацією, наведеною у розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта», розділі 2 Тесту малого підприємництва (М-Тест) та з кількістю суб'єктів, для яких ці розрахунки проведені (розділ 3 М-Тесту).

Також відповідно до вимог Кодексу до повноважень органів місцевого самоврядування віднесено виключно встановлення ставок місцевих податків податків та пільг зі сплати місцевих податків і зборів. Процедури обліку платників

податків, проведення перевірок, звітування тощо встановлюються нормами Кодексу та не потребують розрахунку в АРВ.

Крім того, розрахунок витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, що виникають внаслідок дії регуляторних актів та у М-тесті до АРВ 2 та 3 здійснені розрахунки витрат суб'єктів господарювання, кількість яких не відповідає інформації, наведеній у розділах III АРВ 2 та 3.

Разом з тим, звертаємо увагу, що при розрахунку витрат на запровадження державного регулювання місцевих податків і зборів, розрахунок бюджетних витрат для фіскальних органів на адміністрування податків не здійснюється, оскільки вони встановлені нормами Кодексу.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, зокрема з відсутністю у них необхідної інформації, числових даних та розрахунків, розробником не доведена відповідність проектів рішень таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість – забезпечення регуляторної діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проекти рішень Бережницької сільської ради Дубровицького району Рівненської області «Про встановлення єдиного податку на території Бережницької сільської ради на 2021 рік», «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2021 рік», «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2021 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналізу регуляторного впливу до них – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

